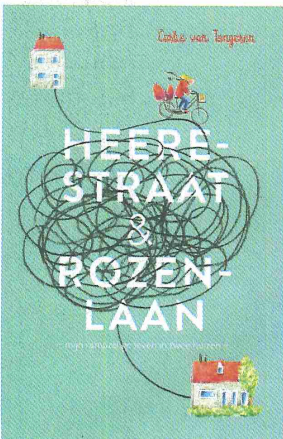

BOEKFRAGMENT

Heerestraat & Rozenlaan

Carlie van Tongeren, *Heerestraat & Rozenlaan*, Uitgeverij Blossom Books, 376 pagina's (€ 17,99)

www.blossombooks.nl

Nina's ouders zijn net gescheiden. Dat levert ongemakkelijke situaties en een heel nieuw leven op, waar Nina in sneltreinvaart aan moet wennen.

Ik ben zo zenuwachtig voor de tienminutengesprekken op school dat ik niets in me op kan nemen. Voor zover ik weet is dit de eerste keer dat mijn ouders elkaar weer zien sinds mijn vader is vertrokken. Ik kan alleen maar hopen dat ze een beetje normaal tegen elkaar doen. En waar blijft mijn moeder eigenlijk? 'Mam, kom je nou?' roep ik naar boven.

'Jahal' klinkt het. In de gang prop ik de laatste spulletjes in mijn altijd net te kleine tas. 'Is dit goed?' vraagt mijn moeder, die nu op de onderste traprede staat. Ze heeft eindelijk iets anders aan dan dat smoezelige nachthemd (stel je voor dat ze daarin naar school wilde gaan! Dan bleef ik thuis). Ze ziet er wel aardig uit in haar zwarte broek en roomkleurige shirt met driekwartmouwen, maar lang niet zo sprankelend als vroeger. Ze lijkt een soort schim van de moeder waar ik zo dol op ben. 'Prima,' zeg ik niettemin.

Zwijgend leggen we de weg van de Rozenlaan naar school af. Als we de gang op de bovenste

etage in lopen, waar we het eerste tienminutengesprek hebben, zie ik mijn vader staan in pantalon en overhemd. Ik loop op hem af en mijn moeder volgt me. Ik hoor haar ademhaling zwaarder worden en dat maakt me nog nerveuzer. Ik wil iets zeggen, maar mijn keel lijkt dichtgeschroefd en ik produceer alleen een vreemd, hoog geluid. 'Ah, daar zijn jullie,' zegt mijn vader opgewekt. 'Dag.'

'Dag,' zegt mijn moeder, een stuk minder opgewekt. Ik zie dat mijn ouders elkaar een hand geven. Een hand. Een HAND! Dit zou ik meteen in de appgroep hebben gezet als ik zelf niet opeens zulke zweethanden had. 'Ik ben Hans,' zegt mijn vader, bij wijze van grap. Correctie: bij wijze van enorm ongelooflijk vreselijk afgrijpselijk misplaatste en ook nog eens volledig verkeerd getimede grap. Ik weet niet wat ik moet zeggen. Gelukkig schraapt mijn vader zijn keel en vraagt: 'Hoe gaat het?' 'Goed,' antwoordt mijn moeder. Ze kijkt de andere kant op en vraagt niet hoe het met hem gaat.

Stilte. Het klamme zweet heeft mijn oksels bereikt. Misschien moeten ze een speciaal type deodorant ontwikkelen voor de plotselinge zweetaanvallen die je krijgt als je ouders net zijn gescheiden.

'Is die lekkage nog opgelost?' vraagt mijn vader.

'Ja.'
'Hoe dan?'
'Herman.'
'O, is Herman langs geweest?'
'Ja.'
'Hoe gaat het met Herman?'
'Goed.'
'En met zijn vrouw?'
'Goed.' Ik voel de spanning in de lucht hangen, maar weet niet wat ik moet doen of zeggen om die te doorbreken. Moet ik een grap maken? Een verhaal vertellen? Naar de wc gaan en daar de rest van de avond blijven zitten? Ik zou haast vergeten dat we hier voor mijn tienminutengesprekken zijn. Vanuit mijn ooghoeken zie ik Anja aan komen lopen. O, god. Ik geloof dat ik moet overgeven. Wat doet zij hier?

In een spagaat tussen twee huizen

Heerestraat en Rozenlaan heeft de niets verhullende ondertitel *Mijn rampzalige leven in twee huizen*. Een verhaal over het leven na de scheiding van je ouders. De schrijfster, Carlie van Tongeren, heeft hiervoor uit eigen ervaring geput en zet daardoor op scherpe wijze het leven met een SM, SB en SZ neer.

Door Anne van Blijderveen

Nina, het hoofdpersone, begint nieuwjaarsdag in het huis van haar vader en zijn nieuwe vriendin. Ze mag niet naar haar moeder toe – die elke

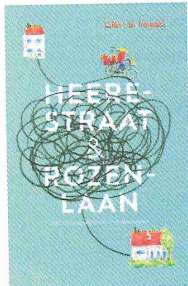
dag dezelfde pyjama draagt en alleen maar slaapt – want het is 'zijn weekend'. 'Het is gezellig toch zo, met z'n vijffjes,' zegt hij steeds. Doelend op haar stiefmoeder Anja (SM), haar stiefbroer Mark (SB) en stiefzusje Lindi (SZ), van wie de laatste absoluut niet op haar zit te wachten.

Zo zet Carlie van Tongeren 'het rampzalige leven' van Nina krachtig in één scène neer. Het is Van Tongerens debuut en het eerste boek voor uitgeverij Blossom Books van Nederlandse makelij. Ze schrijft over – en voor – kinderen die in de spagaat belanden tussen twee huizen, of soms zelfs kampen. En dat laatste geldt zeker voor Nina's moeder, die van haar verwacht niks aan te nemen van Anja, oftewel 'dat mens'. Ondertussen is ze net zoals elke tiener bezig met sport, het overleven van school, zit ze in haar laatste jaar van de middelbare, examenstress dus, en ontdekt ze de liefde.

En alsof het allemaal nog niet complex genoeg is, vindt ze dat laatste bij haar stiefbroer, Mark. Een metalhead, met bijpassend lang, zwart haar en duistere metal T-shirts. Deze romance voegt de tienerelementen toe aan het boek; de verliesdheid, hartkloppin-

gen, onzekerheden en eerste keren. Het mag dan wat 'extreem toevalig' zijn, dat het *love at first sight* is met je stiefbroer, het brengt wel de vaart in het boek. Het start namelijk wat traag, met Nina die alleen maar ruziet met haar ouders en enkel sombere gedachten heeft. Lichtvoetig zou ik het dan ook niet willen noemen. Maar de kracht van Van Tongeren schuilt in hoe ze de volwassen thematiek weet te verweven met het perspectief van een tiener.

Zo zie je dat Nina zich altijd ondergeschikt maakt aan het geluk van haar ouders en niet weet hoe ze moet communiceren dat ze zich eenzaam voelt. Daarom is het niet alleen een boek voor tieners die smullen van goede vriendschappen, smeulige verhalen en verliefdheid, maar ook voor de ouders die een wake-up call nodig hebben.

Carlie van Tongeren, *Heerestraat en Rozenlaan*. *Mijn rampzalige leven in twee huizen*, Uitgeverij Blossom Books, 272 pagina's (€ 17,99)

